

Vladimir Tomić Mosk

*Krk, Galerija Decumanus
29. 8. — 11. 9. 2025.*

Kristina Čehulić

*Krk, Galerija Decumanus
12. — 25. 9. 2025.*

*U kontrapunktu
Stvaranje: Materija/Antimaterija*

Vladimir Tomić Mosk

Kristina Čehulić

Krk, Galerija Decumanus

29. 8. — 11. 9. 2025.

U kontrapunktu
Stvaranje: Materija/Antimaterija

Krk, Galerija Decumanus

12. — 25. 9. 2025.

U kontrapunktu

— Stvaranje: Materija/Antimaterija

Luisa Ritoša

Ovogodišnji projekt nam otvara pogled na dvoje dinamičnih autora, Kristinu Čehulić koja se predstavlja svojim staklenim instalacijama i Vladimira Tomića Moska čije slikarstvo priziva tajne univerzuma. Oboje istražuju trenutke između namjere i slučajnosti, prepuštajući materijalu da djeluje u skladu sa svojim svojstvima te postepeno intervenirajući u taj proces. Njihov rad otvara pitanja o granici između djelovanja/ne-djelovanja, kontrole/prepuštanja, postojanja/nepostojanja, materije i antimaterije.

Materija je temeljna supstanca koja čini sve vidljivo, ono što ima masu i zauzima prostor, ona nosi princip zemaljskog i konkretnog, dok njezina nevidljiva dvojnica, antimaterija predstavlja eterično, neuhvatljivu pojavu rastvaranja. U filozofskom smislu ove oprečnosti su neraskidive, kao i polarnosti i međuovisnosti dobra i zla, svijetla i mraka te duhovnog i materijalnog. Kristina Čehulić spaja biljke, staklo i svjetlost, stvarajući instalacije, čiji formati variraju od malih do monumentalnih kreirajući ambijent u kojem osciliraju sile materije i antimaterije. Vladimir Tomić Mosk raspršujući lazurne akrilne boje po platnu prepušta do određene mjere, slučaju da kreira prozirne kompozicije koje manifestiraju vibraciju antimaterije, gdje oblici i strukture nisu čvrsto definirani, već su u procesu stalne promjene.

Iako se njihovi radovi razlikuju u tehnici i mediju, zajednička im je snažna usmjerenost na proces. Njihov umjetnički rad obilježen je akcijom, koja zahtjeva brzu odluku i reakciju, stoga njihovi radovi uvijek sadrže svježinu, vibrantnost i pokrenutost koja nas oduševljava. Oboje istražuju potencijale slučajnosti, nepredvidljivosti i spontane interakcije s materijalom. Uzbudljiva neizvjesnost konačnog ishoda potiče ih na neprestano istraživanje, otvarajući beskonačne mogućnosti unutar kreativnog postupka. U toj igri i iščekivanju rađa se njihovo djelo, pri tome vodeći nas kroz eksperimente pune stvaralačkog bogatstva i životopisne kompleksnosti.

Vladimir Tomić Mosk

— Helioglifi

Vladimir Tomić Mosk nam u Galeriji Decumanus predstavlja opus koji je započeo u proljeće 2022. godine stvaranjem kriptičnog pisma. Ovo pismo nazvao je helioglifi i sastojalo se od formi koje njemu predstavljaju određenu vibraciju. Iz znaka je razvijao dalje sliku, proširujući izgled i značenje helioglifa, postajući postepeno sve fluidniji, udaljavajući se od crteža prema rasplinutom izrazu akvarelnog višesloja. Izlijevajući različite lazurne tonove po platnu došao je do novih, potpuno apstraktnih, kompozicija, koje nas oduševljavaju svojom suptilnošću i misticizmom.

Apstraktni ekspresionizam, ili gestualna apstrakcija, oslanja se na potencijal geste, mrlje, boje, tekture, odnosno čistih likovnih elementa te oslobađa sliku od figurativnih aspekata. Boja nadilazi estetsku ili oblikovnu funkciju i postaje autonomni entitet, nositelj unutarnjih rezonanci, koji svojim pulsiranjem stvara smisao slike. Tomićev način rada priziva akcijsko slikarstvo, koje sadrži spontano i energično nanošenje boje na platno, i čiji je imperativ na slobodi i procesu. Formalni aspekt slike podčinjava se neuhvatljivim duhovnim tokovima, gdje slika nije samo objektivni prikaz, već prostor unutar kojeg se manifestira nesvjesni ekvivalent autorove emocije, njegovih energetskih titraja i impulsa koji prelaze granice perceptivnog. Izlijevajući boju na platno, u ovom djelomice nekontroliranom procesu, autor stavlja naglasak na fizički čin slikanja. Oslanjajući se na osjećaj za ritam i instinktivno prepoznavanje trenutka kada slika postiže svoju konačnu formu autor se prepušta stvaralaštvu bez predrasuda, otvorenog uma i srca. Za razliku od standardnih istraživača boje poput Josefa Albersa, Marka Rothka i Yvesa Kleina, on ne pristupa kompoziciji na strogo sistematičan način, odvajanjem boje od boje, već dopušta prijelaze i međusobnu interakciju tonova. On produbljuje istraživanje prema osjetu neuhvatljivosti, prema plutanju ka beskonačnosti. Iako stvara u domeni apstraktnog slikarstva on se igra s našom percepcijom nudeći nam sugestiju dubine. Nanoseći više lazurnih slojeva jedan na drugi gradi tonske prijelaze koji asociraju na magličasta svemirska prostranstava. U ova djela možemo projicirati vlastite vizije, posebno osjećaj nedokučivosti i tajanstvenosti antimaterije, života i samog tkiva kozmosa. Slikarstvo je to koje nudi suštinu slikarskog izraza, slobodu, glatke valerske prijelaze koji povremeno kontrastiraju s grubljim teksturama. Nudi mogućnost da se izgubimo u slici, atmosferu onostranog. Povremeno uvodeći kružne oblike autor podcrtava fizionomiju svemirskih elemenata, pa time stvara svojevrsni pomak iz apstraktnog u figurativno, namjerno nas zadržavajući u stanju opreke između ove dvije percepcije. Javljaju se uglavnom sekundarne i tercijarne boje, koje se uklapaju s akvarelnim slojevima nudeći nam smirenu koheziju. Zemljani tonovi primiruju naš duh, a naznaka tajanstvenih znakova

emanira mistiku vječnosti. Ovdje nema riječi, prisutni su osjećaji, vibracije nečega što nas okružuje, a što ne možemo potpuno razumjeti. Ulazeći u takav galerijski prostor kao da ulazimo u svetište slikarstva, pri čemu su njegovi radovi poput božanstva koja progovaraju o nekim drugim dimenzijama. Njegova umjetnost djeluje kao sinestezijski fenomen, harmonijska konvergencija taktilnog, zvučnog i vizualnog iskustva u kojoj se boja pretače u zvuk. Tomićeva djela streme kvantnim neodređenostima, gdje se akt promatranja sam po sebi upisuje u strukturu slike, otvarajući dijalog između subjekta i objekta. U ovom procesu percepcije događa se prijelaz između estetike i metafizike, slika postaje portal u područje gdje percepcija nadilazi analitički diskurs, a promatrač biva uronjen u čistu senzaciju boje, odnosno snažnu energetske interferencije slike.

Vladimir Tomić Mosk nas uvodi u tajanstvene topografije, pejzaže antimaterije koji otvaraju prostor između postojanja i ne-postojanja, njegujući ambivalenciju kao odgovor na krute fizikalne konstrukte. Bitan je proces, a to je proces koji ne staje, čak iako je rad naizgled gotov. Njegova djela u sebi nose stalni potencijal pokretanja akcije kako u autoru tako i u nama, potvrđujući Heraklitove riječi “sve teče” (panta rhei). Kada bismo njegov rad smjestili unutar šireg diskursa suvremene umjetnosti, mogli bismo ga interpretirati kao vizualni odgovor na problem reprezentacije u doba post-materijalnosti, gdje umjetnost prestaje biti objekt u prostoru i postaje proces koji rekonfigurira percepciju.

Kristina Čehulić

— Biljni fragmenti 2.0

Kristina Čehulić svojim eteričnim instalacijama istražuje uvjete koji definiraju odnos između prirodnih elemenata i umjetničke intervencije. Njezini radovi usmjereni su na istraživanje transformacije koja nastaje interakcijom stakla, svjetlosti i biljaka. Tijekom procesa staklene fuzije Čehulić umeće različite vrste i dijelove biljaka u staklo, pri čemu nema potpunu kontrolu nad procesom, što je također dio njezina diskursa. Moguća pucanja i nekompatibilnost elemenata izazovi su koje pozdravlja, prilagođavajući svoju viziju materijalu i procesu pečenja. Biljke koje koristi najčešće su paprati, koje fasciniraju svojim oblikom, poviješću i simbolikom. Osim paprati, u njezinim radovima pojavljuju se listovi raznih biljaka – lipe, javora, određenog cvijeća i drugih.

Paprati, kao primordijalni oblici života, aktiviraju naše kolektivno nesvjesno i bude našu povezanost s prirodom. Prije otprilike 359 do 299 milijuna godina nailazimo na jedno od najvažnijih razdoblja u evoluciji života na Zemlji, kada buja vegetacija, a osobito se šire papratnjače koje su mogle narasti do divovskih razmjera. Njihove ogromne šume oblikovale su naš planet i život na njemu. Postupno se razvijaju i druge biljke i životinje, pri čemu nastaje fascinantni suživot. Ovaj suživot traje i danas, no, nažalost, često biva marginaliziran. Život u gradovima otuđio je ljude od prirode, a potreba za povratkom u prirodu potiskuje se zbog egzistencijalnih potreba, odnosno zapošljavanja u velikim gradovima. To je paradoksalno jer je priroda naša majka hraniteljica. Kristina Čehulić, svjesna tog apsurdnog, u galeriju unosi žive biljke paprati, čime galerija postaje svojevrsan vrt-herbarij. Unošenjem vanjskog prostora u unutrašnji relativizira granicu između prirode i čovjeka, koju stambeni, a posebno galerijski i ostali kulturni prostori naglašavaju. Time nas podsjeća na važnost suodnosa s prirodom i otvara novi prostor koji nudi mogućnost sanjarenja o drugačijem odnosu s elementima prirode. Podsjeća nas da nismo samo duhovna i intelektualna bića, već da smo utjelovljeni u materiji. Njezin rad stvara divnu, fluidnu dinamiku između artifičnog i prirodnog, duhovnog i nagonskog. Cjelokupna instalacija nudi interakciju elemenata koji pobuđuju osjećaj lebdenja i eteričnosti te istovremeno prizivaju reminiscencije toplog, praiskonskog gnijezda. Taktilnost se naglašava izmjenom glatkih i hrapavih dijelova te napuklinama. Dimenzije i oblici radova su različiti – postoje veliki, okrugli stakleni herbariji, zatim staklene lampe manjih dimenzija te zidni svjetleći herbariji. Staklo postaje medij koji u sebi nosi život; ono svojom dvostrukom prirodom – opipljivo, a istovremeno krhko – utjelovljuje strukturu koja, iako očigledna i prisutna, nosi u sebi potencijal iščeznuća. Njegova prozirnost asocira na suodnos materije i antimaterije, pri čemu mijene svjetla mijenjaju i izgled rada. Svjetlost u djelima

Kristine Čehulić animira prostor i pruža višeslojne interpretacije. Prozirnost otkriva napukle i izgorene strukture paprati i lišća, koji, stopljeni sa staklom, ostvaruju novo značenje. To značenje nije samo estetske naravi, već i etičke jer nas uvodi u pitanja ekologije i opstanka. Majka Zemlja, koja nas tisućljećima hrani, ne bi postojala bez svjetlosti, a bez biljaka ne bismo postojali ni mi. Osvještavanje svepovezanosti elemenata ključno je za shvaćanje Kristininog rada, ali i razmjera današnjeg ekocida. Zagrijavanje atmosfere može dovesti do potpune promjene klime na cijelome planetu.* Uništavanje šuma, zagađenje vode i zraka, iscrpljivanje resursa te izumiranje vrsta zbog uništenja staništa uzrokuju nepovratne ekološke štete. Promatrani kroz ovu leću, njezini radovi postaju suptilna, ali čvrsta kritika društvenog sustava i istovremeno upozorenje na alarmantno stanje. Ove instalacije nude nam podsjetnik na vrijeme i mjesto u kojem se sada nalazimo u povijesnom tijeku te na odgovornosti koje bismo trebali preuzeti. No, istovremeno inspiriraju, nude nadu regeneracije i pogled na izdržljivost života.

Radovi Kristine Čehulić nude ushićenje estetskog kaleidoskopa stakla; oni testiraju i proširuju njegove mogućnosti kao likovnog elementa, a istovremeno potiču promišljanja o suvremenom odnosu između ekonomije i ekologije. Svjetlost je element koji nas u njezinu radu možda najviše privlači – ona obuhvaća i prodire kroz materijal, omekšava njegove granice i konture te stvara igre sjena i tekstura koje osvijetljavaju i odražavaju unutrašnje plohe. Razotkriva se unutrašnjost materije, a granice između objekta i prostora postaju fluidne. Osjećamo potrebu da ova svjetlost postane i naša unutarinja svjetlost – da obasja našu dušu, rasvijetli i pročisti naš osobni mrak.

* AMOC – Atlantic Meridional Overturning Circulation (Atlantska meridionalna cirkulacija prevrtanja) je sustav oceanskih struja u Atlantskom oceanu koji igra ključnu ulogu u regulaciji globalne klime. Dio je “globalnog oceanskog transportera” koji prenosi toplu vodu s ekvatora prema sjeveru i hladnu vodu prema jugu. Golfska struja, koja zagrijava Europu, dio je AMOC-a. Znanstvenici upozoravaju da se AMOC usporava zbog klimatskih promjena i otapanja ledenjaka na Grenlandu, pri čemu slatka voda iz otopljenog leda ometa prirodni tok struja. To bi moglo dovesti do ekstremnijih vremenskih prilika, a neki modeli predviđaju mogućnost potpunog kolapsa AMOC-a u narednim desetljećima ako se emisije stakleničkih plinova ne smanje. (op.a.)

In Counterpoint — *Creation: Matter/Antimatter*

Luisa Ritoša

This year’s project features two dynamic artists: Kristina Čehulić, with her glass installations, and Vladimir Tomić Mosk, whose paintings explore the mysteries of the universe. Both investigate the balance between intention and chance, allowing materials to act according to their properties while gradually intervening in the process. Their works address the boundaries between action and inaction, control and surrender, existence and non-existence, matter and antimatter.

Matter, the substance of the visible world, contrasts with antimatter, representing the ethereal and dissolving. While Kristina combines glass, light, and plants to create installations that oscillate between matter and antimatter, Vladimir uses translucent acrylic paints to create compositions that vibrate with the essence of antimatter, where forms are constantly evolving.

Though differing in technique, both artists emphasize process, action, and spontaneity, resulting in works that are vibrant and fresh. Their exploration of unpredictability and creative experimentation opens endless possibilities, inviting us into a dynamic world of artistic complexity.

Vladimir Tomić Mosk

— Helioglyphs

Vladimir Tomić Mosk presents his work at the Decumanus Gallery, showcasing a series that began in the spring of 2022 with the creation of a cryptic script he named *helioglyphs*. This script consisted of forms that represented specific vibrations to him. Developing these symbols further, he expanded their appearance and meaning, gradually moving from drawing to a more fluid and layered watercolor expression. By pouring translucent tones onto the canvas, he arrived at new, fully abstract compositions that captivate with their subtlety and mysticism.

Rooted in abstract expressionism, or gestural abstraction, Tomić's work relies on the potential of gesture, color, texture, and pure visual elements, liberating painting from figurative constraints. In his approach, color transcends its aesthetic or compositional function, becoming an autonomous force that pulses with inner resonance. His method evokes action painting, emphasizing spontaneity, energy, and the physical act of painting itself. Formal aspects of the artwork submit to intangible spiritual currents, where the canvas becomes a space for manifesting unconscious emotions and energetic vibrations that surpass perceptual boundaries. Unlike systematic explorations of color by artists such as Josef Albers, Mark Rothko, or Yves Klein, Tomić embraces fluid transitions and interactions between tones, deepening the sense of infinite space. While rooted in abstraction, his work plays with perception, subtly suggesting depth and atmospheric vastness. By layering translucent washes, he creates tonal transitions reminiscent of cosmic nebulae and the unknown dimensions of the universe. His paintings invite the viewer to project their own visions, evoking a sense of mystery of antimatter, and the very fabric of the cosmos.

Through his work, Tomić introduces us to mysterious topographies-landscapes of antimatter that open a space between existence and non-existence, embracing ambiguity as a counterpoint to rigid physical constructs. His creative process is one of continuous movement, where even a finished piece retains the potential for further transformation. His paintings carry an inherent dynamism that inspires both the artist and the viewer, echoing the words of Heraclitus: *panta rhei* ("everything flows"). In the broader discourse of contemporary art, Tomić's work can be understood as a visual response to the challenge of representation in the post-material era-where art ceases to be a static object and instead becomes a dynamic process that reshapes perception itself.

Kristina Čehulić

— Plant fragments 2.0

Kristina Čehulić, through her ethereal installations, explores the relationship between natural elements and artistic intervention by merging glass, light, and plants. Her work testifies to the transformative process in which plants, such as ferns, are embedded in glass forms during the firing process, allowing for unpredictability and an organic interplay between material and its natural environment. Rather than seeking complete control, this approach embraces uncertainty and potential incompatibility, creating space for a spontaneous, almost alchemical interaction.

Ferns, as primordial life forms, awaken our collective connection to nature and evoke memories of the vast forests that once shaped our planet. In today's urban landscape, where our relationship with nature is often marginalized, Čehulić brings the outside world into the gallery space, transforming it into a kind of garden-herbarium. This act dissolves the boundary between nature and humanity, prompting reflection on our connection to the natural world and the necessity of restoring that fundamental symbiosis. Within the installation, the interplay of artistic objects generates a dynamic tension – fragile yet pulsating with life. Glass becomes a medium that carries vitality, its transparency fostering a dance of light that alters the perception of the work, revealing cracks, charred plant structures, and delicate leaf imprints. This fusion of light and material not only invites aesthetic contemplation but also raises deeper questions about ecology and survival. Through her work, nature, light, and ecology converge, opening a dialogue about balance, instability, and the fragility of the world we inhabit.

Čehulić's art is more than an aesthetic endeavor; it is a subtle yet firm critique of a contemporary social system that continuously disrupts nature's equilibrium. Her installations serve as both a warning of ecological peril and a beacon of hope for regeneration, highlighting the resilience of life and the potential for renewal – if only we take responsibility. The light that permeates her works becomes a symbol of inner enlightenment, urging us to illuminate our own inner darkness and recognize our role in facing these global challenges.

*Krk, Galerija Decumanus
29. 8. — 11. 9. 2025.*

Vladimir Tomić Mosk
U kontrapunktu
Stvaranje: Materija/Antimaterija

Helioglifi

*Kozmos XXVIII, 2024.
— lavirani akril na platnu, 200 x 150 cm*

Kozmos XXVIII, 2024., detalj
— *lavrani akril na platnu, 200 x 150 cm*

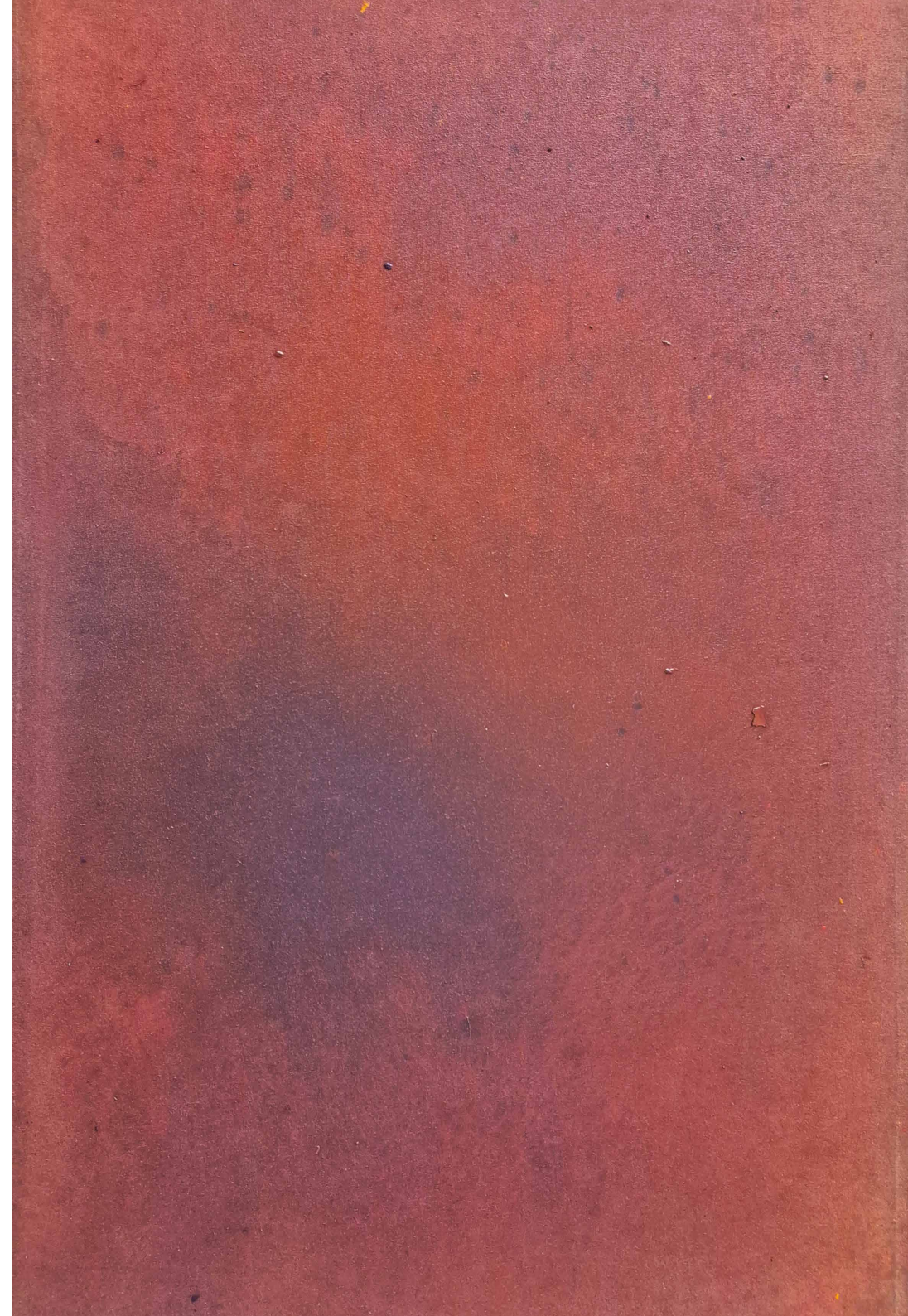

Kozmos XXVII, 2024.
 — lavirani akril na platnu, 200 x 150 cm

Kozmos XXX, 2024.
— lavirani akril na platnu, 200 x 150 cm

Kozmos XXX-I, 2024.
— lavirani akril na platnu, 50 x 70 cm

*Krk, Galerija Decumanus
12. — 25. 9. 2025.*

Kristina Čehulić
U kontrapunktu
Stvaranje: Materija/Antimaterija

Biljni fragmenti 2.0

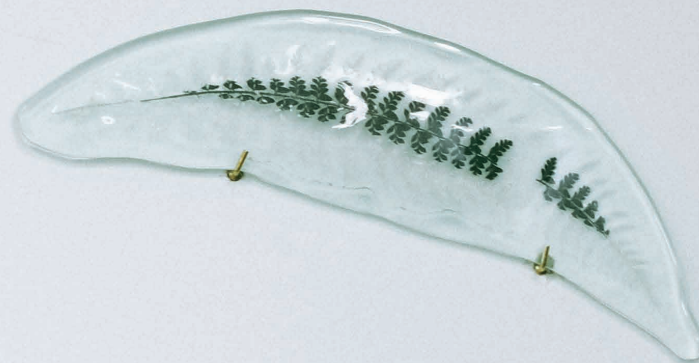
*Fragmenti, 2020.
— fuzija stakla, 100 x 100 cm*

Fragmenti, 2020.
— fuzija stakla, 100 x 100 cm

Otisci prirode, 2025.
— fuzija stakla, 140 x 50 cm

Svijetleći, 2024.
— Fuzija stakla i drvo, 63 x 53 cm

Vladimir Tomić Mosk

Vladimir Tomić rođen je 1983. godine u Rijeci gdje je završio Školu primijenjenih umjetnosti i diplomirao na Akademiji primijenjenih umjetnosti. Graffitima i street artom aktivno se bavi od 1998. godine pod pseudonimom Mosk. Sudjelovao je na brojnim graffiti i street art festivalima u Europi, grupnim izložbama i rezidencijama, a imao je i nekoliko samostalnih izložbi.

Radovi su mu objavljivani u mnogim svjetskim i domaćim publikacijama i časopisima posvećenim urbanoj i graffiti umjetnosti.

Jedan je od pokretača i organizatora Rijeke murala, festivala ulične umjetnosti i murala u Rijeci.

U svom radu je proteklih godina posvećen slikanju, muralima i ilustraciji.

Osim likovnim stvaralaštvom Vladimir se bavi glazbom te je s matičnim bendom Moskva, u kojem je bio i autor, objavio tri albuma za Dallas Records. Suradivao je s mnogim glazbenicima poput E.N.I., Boris Štok, Ri Val, The Ant i drugima.

Od 2020. godine, član je HDLU-a.

Vladimir živi i radi u Rijeci.

KONTAKT

— vladimir.tomic83@gmail.com

— www.mosk.hr

— [Instagram.com/mosk83](https://www.instagram.com/mosk83)

— +385 95 801 8293

Kristina Čehulić

Rođena 29. listopada 1992. godine u Rijeci. Završila je srednju školu Primijenjenih umjetnosti u Rijeci, smjer kiparski dizajn. Nakon srednje škole upisuje Akademiju primijenjenih umjetnosti u Rijeci, također smjer kiparstvo, a gdje je diplomirala 2020. godine.

Tijekom 2019. i 2020. godine radi na restauraciji/rekonstrukciji vitraja Katedrale sv. Jakova u Šibeniku i zgrade Oktogon u Zagrebu.

Godine 2020. postaje članicom Hrvatskog društva likovnih umjetnika Rijeka.

Na proljeće 2024. godine otvara vlastiti obrt za obradu ravnog stakla i stvara brend Plantiful Studio, a ubrzo nakon priključila se projektu restauracije vitraja crkve sv. Petra u Zagrebu, i to u suradnji s tvrtkom Bokart.

Izlagala je diljem Hrvatske i regije, a neka djela nalaze se u privatnim i javnim zbirkama. Umjetnički izražaj pronalazi kroz fotografiju, keramiku i staklo.

KONTAKT

— kristina.cehulic92@gmail.com

— www.plantiful.studio

— [Instagram.com/plantiful.studio](https://www.instagram.com/plantiful.studio)

— +385 95 390 83 12

Impressum:

— Izdavač:

Centar za kulturu Grada Krka
Galija 36, 51500 Krk
++385 (0)51 220041
kultura@gradkrk.net
www.grad-krk.hr

— Za izdavača:

Maja Parentić, ravnateljica

— Tekst:

Luisa Ritoša

— Fotografije:

Vladimir Tomić Mosk
Kristina Čehulić

— Grafičko oblikovanje:

Igor Gržetić

— Postav:

Vladimir Tomić Mosk
Kristina Čehulić
Saša Lončarić

— Naklada:

100 primjeraka

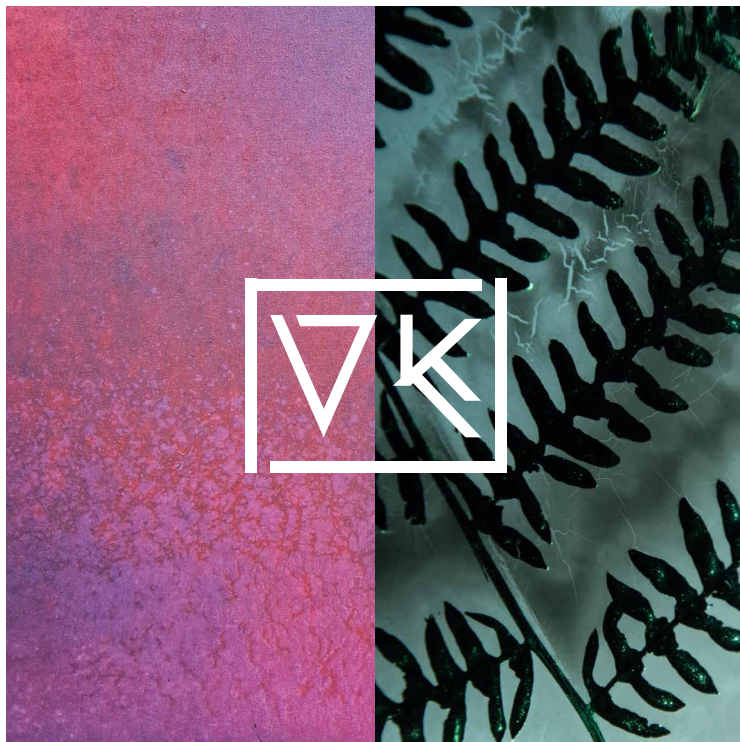
— Tisak:

– Kerschoffset Zagreb d.o.o.

— Izložba je realizirana uz financijsku potporu:

- Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske
- Primorsko-goranska županija
- Grada Krka
- Turističke zajednice Grada Krka

XI